
SPIS TREŚCI

Wstęp	IX
-----------------	----

SYSTEM IDEALIZMU TRANSCENDENTALNEGO

Przedmowa	3
Wprowadzenie	10
§ 1 Pojęcie filozofii transcendentalnej	10
§ 2 Wnioski	14
§ 3 Tymczasowy podział filozofii transcendentalnej	18
§ 4 Organ filozofii transcendentalnej	23
Pierwszy rozdział główny: O zasadzie idealizmu transcendentalnego	27
Rozdział pierwszy: O koniecznym charakterze najwyższej zasady wiedzy i jej właściwościach	27
Rozdział drugi: Dedukcja samej zasady	37
Objaśnienia	42
Uwagi ogólne	53
Drugi rozdział główny: Ogólna dedukcja idealizmu transcenden- talnego	59
Przypomnienie wstępne	59
Trzeci rozdział główny: System filozofii teoretycznej według zasad idealizmu transcendentalnego	71
Przypomnienie wstępne	71

I. Dedukcja absolutnej syntezy zawartej w akcie samowiedzy	73
II. Dedukcja pośrednich ogniwi absolutnej syntezy	79
<„ <i>Twierdzenie końcowe: Filozofia jest historią samowiedzy obejmującą różne epoki i prowadzącą sukcesywnie do owej jednej absolutnej syntezy</i> ”.>	84
<i>Pierwsza epoka. Od pierwotnego doznania do oglądu wytwórczego</i>	85
A. Zadanie: Wyjaśnić, w jaki sposób Ja dochodzi do tego, że ogląda siebie jako ograniczone.	85
Uzupełnienia	93
B. Zadanie: Wyjaśnić w jaki sposób Ja ogląda siebie samo jako Ja doznające	100
C. Teoria oglądu wytwórczego	119
Przypomnienie wstępne	119
< α > Dedukcja oglądu wytwórczego.	126
< β > Dedukcja materii	136
Wnioski	141
<Trzy momenty w konstrukcji materii: a) magnetyzm, b) elektryczność, c) proces chemiczny, galwanizm>.	141
Ogólne uwagi na temat pierwszej epoki	147
<i>Druga epoka. Od oglądu wytwórczego do refleksji</i>	152
Przypomnienie wstępne	152
D. Zadanie: Wyjaśnić, w jaki sposób Ja dochodzi do tego, że ogląda siebie jako Ja wytwórcze	155
< α > Rozwiązanie	155
β) Konstrukcja <i>zmysłowego</i> przedmiotu i wewnętrznego sensu — <i>Czas i przestrzeń</i>	162
γ) Dedukcja <i>stosunku przyczynowego</i> — jako opartego na wzajemności relacji powstawania <i>uniwersum</i> dla Ja	168
δ) Dedukcja <i>organiczności</i>	195
ϵ) Przejście do sfery wolnej refleksji)	209
Ogólne uwagi w związku z drugą epoką	212
<i>Trzecia epoka. Od refleksji do absolutnego aktu woli</i>	215
< α > Empiryczna abstrakcja (izolowanie działania od wytworów) jako pierwszy warunek refleksji. Zachodzi ona za pośrednictwem sądu — zapośredniczonego przez (empiryczny) <i>schematyzm</i> . — (Różnica między schematem a obrazem i symbolem.)	215
β) Przejście do transcendentalnej abstrakcji (przez co powstają pojęcia aprioryczne).	223

Tej odpowiada:	
γ) transcendentálny schematyzm. Dedukcja tegoż. Mechanizm kategorii	229
δ) absolutne wyniesienie Ja ponad przedmiot (absolutna abstrakcja) jest <i>postulatem</i> , którym kończy się filozofia teoretyczna	238
Przejsięcie do filozofii praktycznej)	
Ogólne uwagi na temat trzeciej epoki <różnica między pojęciami <i>a priori</i> i <i>a posteriori</i> >	243
Czwarty rozdział główny: System filozofii praktycznej według zasad idealizmu transcendentálnego	249
<„Twierdzenie pierwsze: Absolutna abstrakcja, tzn. początek świadomości daje się wyjaśnić jako <i>samookreślanie</i> , czyli jako działanie inteligencji na siebie samą.”>	249
Wnioski <Wspólna zasada filozofii teoretycznej i praktycznej>	250
<„Twierdzenie drugie: Akt samookreślenia, czyli wolne działanie inteligencji na siebie samą daje się wyjaśnić wyłącznie określonym <i>działaniem jakiejś innej inteligencji poza nią</i> ”>	259
1. Że to działanie inteligencji poza nią jest warunkiem aktu samookreślenia	
2. Jak można pomyśleć stosunek obydwu inteligencji?	
3. W jaki sposób należy pomyśleć działanie (inteligencji na mnie), będące warunkiem świadomości, jako działanie ustawiczne	
Uzupełnienia.	274
E. Zadanie: Wyjaśnić, w jaki sposób chcenie znów staje się obiektywne dla Ja	280
<„Twierdzenie trzecie: (α) <i>Chcenie kieruje się pierwotnie z konieczności na przedmiot zewnętrzny</i> ”	280
Przeciwieństwo między chceniem (wolność) i oglądem wytwórczym. <i>Idea, ideal, popęd:</i>	
a. Negatywne warunki przejścia od podmiotowości do przedmiotowości	284
b. Pozytywne rozwiązanie tego problemu	288
β) Kwestia, w jaki sposób to, co <i>idealne</i> w chceniu, obiektywizuje się dla Ja. — Dedukcja <i>prawa moralnego</i> . — Popęd naturalny jako przeciwieństwo, za którego pośrednictwem dochodzi do świadomości czyste samookreślenie (etyczność). — Wolność transcendentálna)	297
Uzupełnienia.	310
<γ) Dedukcja <i>prawa w sensie jurystycznym</i> i powszechnego ustroju prawnego. Pojęcie <i>historii</i> . — Pojęcie filozofii historii. — Wyjaśnienie tożsamości wolności i prawidłowości (jako głównej cechy historii). — Pojęcie moralnego porządku świata (opatrności) w ramach idealizmu transcendentálnego. — <i>Religia</i> w obrębie transcendentálnego idealizmu. — Trzy okresy historii>.	318
F. Zadanie: Wyjaśnić, w jaki sposób Ja może uświadomić sobie pierwotną harmonię między przedmiotowością i podmiotowością.	339

Piąty rozdział główny: Podstawowe założenia teleologii według zasad idealizmu transcendentального	342
Szesty rozdział główny: Dedukcja ogólnego organu filozofii, czyli podstawowe założenia <i>filozofii sztuki</i> według zasad idealizmu transcendentального.	348
§ 1. Dedukcyjny wywód [tego, co w] wytworze sztuki w ogóle [istotnej]	348
<Stosunek między pięknem a wzniosłością>	348
§ 2. Charakter wytworu sztuki	357
<Różnica między pięknem wytworu sztuki i pięknem przyrody. — Różnica między wytworem estetycznym i zwyczajnym wytworem sztuki. — Stosunek sztuki do nauki (Odmienne znaczenie geniuszu w nich obydwu)>	357
§ 3. Wnioski. <Stosunek sztuki do całego systemu filozofii>	363
Ogólne uwagi do całego systemu	369

O HISTORII NOWSZEJ FILOZOFII

(z wykładów monachijskich)

Kant. Fichte — System idealizmu transcendentального	377
Filozofia przyrody	405
Bibliografia	437
Słowniczek terminologiczny	443
Skorowidz imion	445
Skorowidz rzeczy	446